

Vierde zondag van de veertigdagentijd - "Leatare" - 27 maart 2022

Ds. Chris Koole

Vorbereiding

Begroeting en aansteken kaars / lantaarntje

Antifoon: Verheug u. (NLB 535E)

Aanvangslied: Hoe sprong mijn hart (NLB 122)

- 1 Hoe sprong mijn hart hoog op in mij,
toen men mij zeide: "Gord u aan
om naar des Heren huis te gaan!
Kom ga met ons en doe als wij!"
Jeruzalem, dat ik bemin,
wij treden uwe poorten in,
u, Godsstad, mogen wij ontmoeten!
Jeruzalem, van ver aanschouwd,
wel saamgevoegd en welgebouwd,
o schone stede, die wij groeten.
- 2 Hoe zijn de stammen opgegaan!
Hier gingen ons de voeten voor
der pelgrims, die de Heer verkoor,
hier, waar uw heilige muren staan!
Jeruzalem, dat ik bemin,
wij treden uwe poorten in
naar 's Heren woord, om zijns naams ere!
Zo is het Israël gezegd;
hier zijn de zetels van het recht,
de troon, waar David zal regeren!
- 3 Bidt heil toe aan dit Vredesoord;
dat die u mint bevredigd zij,
dat vrede in uw wallen zij,
gezegend zij uw muur en poort!
Jeruzalem, dat ik bemin,
wij treden uwe poorten in
om u met vrede te ontmoeten!
Om al mijn broeders binnen u,
om 's Heren tempel wil ik u,
o stad van God, met vrede groeten.

Antifoon: Verheug U...(NLB 535E)

Stilte

Aanvangswoord: Onze hulp is in de naam van de Heer, **die hemel en aarde gemaakt heeft**, die trouw houdt tot in eeuwigheid, **en niet laat varen de werken van zijn handen**.

Drempelgebed: .... door onze Heer Jezus Christus. **Amen**

Verootmoediging

Moment met de kinderen

Bijbehorend projectliedje

De dienst van het Woord

Wisselgroet: De Heer zij met u, **ook met u zij de Heer**

Gebed van de zondag

Epistel: 2 Korintiërs 5: 17-21

¹⁷ Daarom ook is iemand die één met Christus is, een nieuwe schepping. Het oude is voorbij, het nieuwe is gekomen. ¹⁸ Dit alles is het werk van God. Hij heeft ons door Christus met zich verzoend en ons de verkondiging daarover toevertrouwd. ¹⁹ Het is God die door Christus de wereld met zich heeft verzoend: hij heeft de wereld haar overtredingen niet aangerekend. En ons heeft hij de verkondiging van de verzoening toevertrouwd. ²⁰ Wij zijn gezanten van Christus, God doet door ons zijn oproep. Namens Christus vragen wij: laat u met God verzoenen. ²¹ God heeft hem die de zonde niet kende voor ons één gemaakt met de zonde, zodat wij door hem rechtvaardig voor God konden worden.

Zingen: Gij die ver voor (NLB 559)

1. Gij die ver voor ons uit
doordrong in 't land der angst,
help ons in 't donker, o
Heer, U te vinden.
2. Gij die al onze schuld
in uw vergeving draagt,
wees onze vrede, o
Jezus, voor eeuwig.
3. Gij die met levensbrood
door tijd en ruimte gaat,
geef alle dagen, o
Christus, dit brood voor ons.
4. Gij die ver voor ons uit
in deze wereld zijt,
zend ons met vrede en brood,
Heer, tot de mensen.

Evangelie: Lucas 15: 1-3;11-32

15¹ Alle tollenaars en zondaars kwamen Hem opzoeken om naar Hem te luisteren. ² Maar zowel de farizeeën als de schriftgeleerden zeiden morrend tegen elkaar: 'Die man ontvangt zondaars en eet met hen.' ³ Jezus vertelde hun toen deze gelijkenis: 'Iemand had twee zonen. ¹² De jongste van hen zei tegen zijn vader: "Vader, geef mij het deel van uw bezit waarop ik recht heb." De vader verdeelde zijn vermogen onder hen. ¹³ Na enkele dagen verzilverde de jongste zoon zijn bezit en reisde af naar een ver land, waar hij een losbandig leven leidde en zijn vermogen verkwistte. ¹⁴ Toen hij alles had uitgegeven, werd dat land getroffen door een zware hongersnood, en begon hij gebrek te lijden. ¹⁵ Hij trok eropuit en verhuurde zich aan een van de inwoners van dat land, die hem op het veld zijn varkens liet hoeden. ¹⁶ Hij had

graag zijn maag willen vullen met de peulen die de varkens te eten kregen, maar niemand gaf ze hem. ¹⁷Toen kwam hij tot zichzelf en dacht: De dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, en ik kom hier om van de honger. ¹⁸Ik zal naar mijn vader gaan en tegen hem zeggen: "Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ¹⁹ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden; behandel mij als een van uw dagloners." ²⁰Hij vertrok meteen en ging op weg naar zijn vader.

Zijn vader zag hem in de verte al aankomen. Hij kreeg medelijden en rende op zijn zoon af, viel hem om de hals en kustte hem. ²¹"Vader," zei zijn zoon tegen hem, "ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, ik ben het niet meer waard uw zoon genoemd te worden." ²² Maar de vader zei tegen zijn knechten: "Haal vlug het mooiste gewaad en trek het hem aan, doe hem een ring aan zijn vinger en geef hem sandalen. ²³Breng het gemeste kalf en slacht het. Laten we eten en feestvieren, ²⁴want deze zoon van mij was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is teruggevonden." En ze begonnen feest te vieren.

²⁵De oudste zoon was op het veld. Toen hij naar huis ging en al dichtbij was, hoorde hij muziek en gedans. ²⁶Hij riep een van de knechten bij zich en vroeg wat dat te betekenen had. ²⁷De knecht zei tegen hem: "Uw broer is thuisgekomen, en uw vader heeft het gemeste kalf geslacht omdat hij hem gezond en wel heeft teruggekregen." ²⁸Hij werd woedend en wilde niet naar binnen gaan, maar zijn vader kwam naar buiten en probeerde hem tot andere gedachten te brengen. ²⁹Hij zei tegen zijn vader: "Al jarenlang werk ik voor u en nooit ben ik u ongehoorzaam geweest als u mij iets opdroeg, en u hebt mij zelfs nooit een geitenbokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren. ³⁰Maar nu die zoon van u is thuisgekomen, die uw vermogen heeft verkwanseld aan de hoeren, hebt u voor hem het gemeste kalf geslacht." ³¹Zijn vader zei tegen hem: "Mijn jongen, jij bent altijd bij me, en alles wat van mij is, is van jou. ³²We kunnen toch alleen maar feestvieren en blij zijn? Want je broer was dood en is weer tot leven gekomen, hij was verloren en is teruggevonden."

Acclamatie na lezingen: U komt de lof toe ... (NLB 339A)

Preek

Zingen: Wees blijde nu (NLB 546)

1. Wees blijde nu, in 't midden van het lijden
verheug u, want gij zijt niet vruchteloos,
de koning komt de vredesstad bevrijden
en de woestijn zal bloeien als een roos.
2. Jeruzalem, verheug u in de vrijheid,
stad van de Heer, die zeer te loven is !
Wij heffen 't hoofd omhoog, o Sion, gij zijt
ons aller moeder, stad die boven is.
3. Jeruzalem, de stad van de belofte,
verwacht een nieuw bestaan van hogerhand.
De Zoon daalt van de Vader uit de hoogte
en maakt de aarde tot zijn vaderland.
4. Daar zal zijn zegen zich alom verbreiden,
in heel de wereld overvloed van brood.
Zo zal het zijn aan 't einde van de tijden:
de dageraad van God is rozerood.
5. Die in uw lijden zijt terneergezeten,
leeft uw verlosser gretig tegemoet,
want deze tijden zijn U toegemeten,
maar als Hij komt, dan maakt Hij alles goed.

Dankgebed

Voorbeden

Stil gebed

Onze Vader

Inzameling van gaven

Slotlied: De ware kerk (NLB 968)

1 De ware kerk des Heren,
in Hem alleen gegrond,
geschapen Hem ter ere,
de bruid van zijn verbond,
dankt aan zijn dood het leven.
Hij is haar Bruidegom.
Want God, zo staat geschreven,
zag naar zijn dienstmaagd om.

2 Door God bijeen vergaderd,
één volk dat Hem behoort,
als kinderen van één Vader;
één doop, één Geest, één woord.
Zo offert allerwege
de kerk U lof en prijs.
Een naam is aller zegen,
een brood is aller spijs.

3 Al heeft men haar geteisterd,
al wordt zij onderdrukt,
door dwalingen verbijsterd,
door strijd uiteengerukt,
de stem der martelaren
roept uit: o Heer, hoe lang?
De nacht is vol gevaren,
de morgen vol gezang.

4 In 't woeden aller tijden
is nooit het lied verstomd,
Gods hoede zal ons leiden,
de volle vrede komt!
Geloven wordt aanschouwen,
als uit de hemel daalt
de bruid, de hoge vrouwe,
de kerk die zegepraalt.

5 Met God zijn wij verbonden,
met Vader, Zoon en Geest,
met al wie overwonnen,
Al wie zijn trouw geweest.
Bewijs ons uw genade,
dan zingen wij bevrijd
de glorie van uw daden,
in tijd en eeuwigheid.

ПРИТЧА ПРО ЗАБЛУДЛУ ВІВЦЮ

¹ Підходили до Ісуса всі митники та грішники, щоби послухати Його.

² І нарікали фарисеї та книжники, говорячи, що Він грішників приймає і з ними їсть.

³ А Він розповів їм ось таку притчу, кажучи:

⁴ Який чоловік із вас, маючи сто овець і загубивши одну з них, не лишає дев'яносто дев'ять у пустелі та не йде за тією, що загубилася, доки не знайде її?

⁵ І, знайшовши, бере на свої плечі, радіючи,

⁶ і, прийшовши до хати, він скликає друзів і сусідів, кажучи їм: Радійте зі мною, бо я знайшов мою вівцю, яка загубилася!

⁷ Кажу вам, що за одного грішника, який кається, радість на небі буде *більша*, ніж за дев'яносто дев'ятьма праведниками, які не потребують покаєння.

ПРИТЧА ПРО ЗАГУБЛЕНУ ДРАХМУ

⁸ Або яка жінка, маючи десять драхм, якщо загубила одну драхму, не запалює світильника і не замітає хати, шукаючи пильно, доки не знайде?

⁹ А знайшовши, скликає приятельок і сусідок, кажучи: Радійте зі мною, бо я знайшла драхму, що загубилася!

¹⁰ Такою, кажу вам, буває радість у Божих ангелів за одного грішника, який кається.

ПРИТЧА ПРО БЛУДНОГО СИНА

¹¹ І Він розповів: Один чоловік мав двох синів.

¹² І молодший з них сказав батькові: Батьку, дай мені належну частину майна! І він поділив між ними майно.

¹³ А через декілька днів, забравши все, молодший син подався до далекого краю і там розтратив своє майно, живучи розпусно.

¹⁴ Як витратив усе, настав великий голод у тому краї, і він став бідувати.

¹⁵ Пішов він, та й пристав до одного з громадян тієї землі, а той послав його на свої поля пасти свиней.

¹⁶ І бажав він насититися стручками, які їли свині, але ніхто йому не давав.

¹⁷ Опам'ятавшись, він сказав: Скільки наймитів мого батька мають у надлишку хліба, а я тут гину з голоду...

¹⁸ Устану, піду до свого батька і скажу йому: Батьку, я згрішив перед небом і перед тобою

¹⁹ і вже не гідний зватися твоїм сином; прийми ж мене як одного з твоїх наймитів!

²⁰ Тож він, підійнявшись, пішов до свого батька. Коли він був ще далеко, батько побачив його й змилосердився; побігши, кинувся йому на шию і поцілував його.

²¹ А син сказав йому: Батьку, я згрішив перед небом і перед тобою; я вже не гідний зватися сином твоїм!

²² Та батько сказав своїм рабам: Негайно принесіть найкращий одяг і зодягніть його, дайте перстень йому на руку і взуття на ноги;

²³ приведіть відгодоване теля та заколіть; будемо їсти й веселитися,

²⁴ бо цей син мій був мертвий — і ожив, пропав — і знайшовся! І почали веселитися.

²⁵ А його старший син був на полі. Коли, ідучи, наблизився до хати, почув співи й танці.

²⁶Закликавши одного зі слуг, він запитав: Що це таке?

²⁷Той сказав йому: Твій брат повернувся, і твій батько заколов відгодоване теля, бо здоровим його прийняв.

²⁸Тож він розгнівався і не хотів увійти. Його батько вийшов і вмовляв його.

²⁹Та він у відповідь сказав своєму батькові: Ось, стільки років я тобі служу, ніколи не переступав твоєї заповіді, а ти мені не дав і козеняти, щоб я повеселився з моїми друзями.

³⁰ Коли ж цей син твій, який розтратив твоє майно з блудницями, повернувся, ти заколов йому відгодоване теля!

³¹ А той відказав йому: Сину, ти завжди зі мною, і все моє — твоє.

³² Тут треба таки веселитися і радіти, бо цей брат твій був мертвий — і ожив, пропав — і знайшовся!